

WIADOMOŚCI MISYJNE

mam

**Adwent - Boże Narodzenie 2007
Nr 3/9/2007**

**INFORMATOR
SEKRETARIATU MISYJNEGO
ZGROMADZENIA KSIĘŻY MISJONARZY**

Drodzy Misjonarze i Przyjaciele Misji!

Miło jest znowu spotkać się z Wami na łamach „Wiadomości Misyjnych”. W tym adwentowo-bożonarodzeniowym numerze znajdziecie czytane w kościołach w Niedzielę Misyjną papieskie orędzie. Warto jeszcze raz sięgnąć do słów Papieża, który przypomina jak wielkim i ważnym darem dla świata są misjonarze.

Tym darem są również ci wszyscy, którzy misje wspierają, sięgając wzrokiem miłosierdzia dalej niż widzą oczy. Dziękuję za wielkie zaangażowanie na rzecz misji, za dobroć Waszych serc gotowych służyć i pomagać!

Z okazji zbliżających się świąt Bożego Narodzenia życzę Wam mądrego i radosnego przeżywania tajemnicy pochylecia się Boga nad człowiekiem!

*Ks. Wojciech Kozłowski CM
dyr. Sekretariatu Misyjnego*

W tym numerze:

Papieskie Orędzie Misyjne 2007

Ks. Włodzimierz Małota CM
Pożegnanie z Moskitią

Ks. Stanisław Deszcz CM
List z Kongo

Ks. Wojciech Kozłowski CM
Wspomnienie z Madagaskaru - cz. 4

Z młodzieżą o misjach

Zaproszenie
Na rekolekcje dla Przyjaciół Misji

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO BENEDYKTA XVI NA NIEDZIELĘ MISYJNĄ 2007 Wszystkie Kościoły dla całego świata

Drodzy Bracia i Siostry!

Z okazji tegorocznego Światowego Dnia Misyjnego pragnę zaprosić cały Lud Boży – pasterzy, kapłanów, zakonników, zakonnice i świeckich – do wspólnej refleksji nad tym, jak pilnie potrzebna i jak ważna jest również dzisiaj działalność misyjna Kościoła. Słowa, w których Jezus Chrystus ukrzyżowany i zmartwychwstały przekazał posłannictwo misyjne apostołom przed swoim wniebowstąpieniem, nadal brzmią dla nas jak powszechne wezwanie i naglący nakaz: «Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata» (Mt 28, 19-20). W trudach ewangelizacji umacnia nas i wspomaga przekonanie, że On sam, Pan żniwa, jest z nami i nieustannie prowadzi swój lud. To Chrystus jest niewyczerpanym źródłem misji Kościoła. W tym roku jeszcze jedna okoliczność przynagla nas do wzmożonego wysiłku misyjnego: obchodzimy mianowicie 50. rocznicę publikacji Encykliki *Fidei Donum* sługi Bożego Piusa XII, która wzywała i zachęcała Kościoły do współpracy na rzecz misji ad gentes.

dokończenie na stronie 2 i 3

ORĘDZIE OJCA ŚWIĘTEGO

- dokończenie ze str. 1

«Wszystkie Kościoły dla całego świata» – tak brzmi temat najbliższego Światowego Dnia Misyjnego. Jest to wezwanie skierowane do Kościołów lokalnych na każdym kontynencie, aby wspólnie uświadomiły sobie, jak pilna jest potrzeba podjęcia na nowo pracy misyjnej w obliczu licznych i trudnych wyzwań naszej epoki. Zmieniły się oczywiście warunki, w jakich żyje ludzkość, a w minionych dziesięcioleciach, zwłaszcza od czasu Soboru Watykańskiego II, podjęto ogromny wysiłek na rzecz rozpowszechniania Ewangelii. Mimo to musimy jeszcze wiele dokonać, aby odpowiedzieć na misyjne wezwanie, jakie Chrystus kieruje niestrudzenie do każdego ochrzczonego. Zwraca się On przede wszystkim do tak zwanych Kościołów o długiej tradycji, które w przeszłości nie tylko wspomagały misje środkami materialnymi, ale wysyłały na nie licznych kapłanów, zakonników, zakonnice i świeckich, dzięki czemu powstawał sprawny system współpracy między chrześcijańskimi wspólnotami. Ta współpraca przyniosła obfite owoce apostolskie zarówno w młodych Kościołach w krajach misyjnych, jak i we wspólnotach kościelnych, z których wywodzili się misjonarze. Rozprzestrzenianie się zlaicyzowanej kultury, która wydaje się panować w społeczeństwach zachodnich, w kontekście kryzysu rodziny, spadku liczby powołań i starzenia się duchowieństwa rodzi niebezpieczeństwo, że Kościoły te zamkną się w sobie, przestaną patrzeć z nadzieją w przyszłość i ograniczą swoje działania misyjne. To właśnie jest właściwy moment, aby zaufać Opatrzności Boga, który nigdy nie opuszcza swojego ludu i mocą Ducha Świętego prowadzi go ku spełnieniu swojego odwiecznego zamysłu zbawienia.

Dobry Pasterz wzywa do ofiarnego udziału w misji ad gentes również Kościoły, które powstały w wyniku niedawnej ewangelizacji. Wspólnoty te nieustannie się rozrastają, choć napotykają na drodze swego rozwoju niemałe trudności i przeszkody. W niektórych na szczęście jest pod dostatkiem kapłanów i osób konsekrowanych, tak że mimo licznych potrzeb lokalnych wysyłają wielu z nich do pracy duszpasterskiej i służby apostolskiej w innych krajach, również w regionach dawno już zewangelizowanych. Urzeczywistnia się w ten sposób opatrnościowa «wymiana darów», która przynosi korzyść całemu mistycznemu Ciału Chrystusa. Gorąco pragnę, aby współpraca misyjna stawała się coraz intensywniejsza, a także wykorzystywała potencjał i charyzmaty wszystkich stron.

Chciałbym również, aby Światowy Dzień Misyjny przyczyniał się do umacniania we wszystkich chrześcijańskich wspólnotach i w każdym człowieku ochrzczonego świadomości, że wezwanie Chrystusa, aby szerzyć Jego Królestwo aż po krańce ziemi, ma charakter powszechny. «Kościół jest misyjny ze swej natury – pisze Jan Paweł II w Encyklice *Redemptoris missio* – gdyż nakaz Chrystusa nie jest czymś przypadkowym czy zewnętrznym, ale sięga samego serca Kościoła. Wynika stąd, że cały Kościół i każdy Kościół jest posłany do narodów. Młode Kościoły (...) powinny jak najprędzej czynnie uczestniczyć w powszechnym dziele misyjnym Kościoła, wysyłając od siebie misjonarzy do głoszenia Ewangelii na całym świecie, chociażby same cierpiały na brak kapłanów» (n. 62).

W 50. rocznicę publikacji Encykliki *Fidei Donum*, w której mój poprzednik Pius XII wzywał Kościoły do współpracy w służbie misji, pragnę przypomnieć, że gło-

szenie Ewangelii wciąż jest zadaniem aktualnym i pilnym. W cytowanej już Encyklice *Redemptoris missio* Papież Jan Paweł II stwierdził, że «posłannictwo Kościoła jest szersze niż 'komunia między Kościołami'; powinno ono być nastawione (...) przede wszystkim na działalność ściśle misyjną» (por. n. 64). Praca misyjna pozostaje zatem – jak się wielokrotnie przypomina – podstawową posługą, którą Kościół winien zapewnić dzisiejszej ludzkości, aby nadawać kierunek i ewangeliczny wymiar przemianom kulturowym, społecznym i etycznym; aby ofiarować Chrystusowe zbawienie człowiekowi naszych czasów, który dziś w wielu częściach świata cierpi poniżenie i ucisk z powodu powszechnego ubóstwa, przemocy, systematycznego łamania praw człowieka.

Kościół nie może się uchylać od tej powszechnej misji; ma ona dla niego moc wiążącą. Skoro zaś Chrystus powierzył mandat misyjny najpierw Piotrowi i apostołom, zobowiązuje on dziś przede wszystkim Następcę Piotra, którego Boża Opatrzność wybrała, aby był widzialnym fundamentem jedności Kościoła, oraz biskupów, którzy są bezpośrednio odpowiedzialni za ewangelizację zarówno jako członkowie kolegium biskupów, jak i jako pasterze Kościołów partykularnych (por. *Redemptoris missio*, 63). Wzywam zatem pasterzy wszystkich Kościołów, których Chrystus ustanowił przewodnikami swojej jedynej owczarni, aby dzielili trud głoszenia i szerzenia Ewangelii. To właśnie dążenie skłoniło 50 lat temu sługę Bożego Piusa XII do nadania współpracy misyjnej formy lepiej odpowiadającej potrzebom epoki. Przede wszystkim z myślą o dalszej ewangelizacji wezwał on wspólnoty o wielowiekowej tradycji, aby wysyłały kapłanów, którzy będą wspomagać nowo powstałe Kościoły. Stworzył w ten sposób nowy «podmiot misyjny», który – od pierwszych słów encykliki – nazwano właśnie *Fidei Donum*. Tak o tym pisał: «Zważywszy, że z jednej strony niezliczone rzesze naszych synów, przede wszystkim w krajach o dawnej tradycji chrześcijańskiej, mają już udział w dobrodziejstwie wiary, z drugiej zaś jeszcze liczniejsze są rzesze tych, którzy wciąż czekają na orędzie zbawienia, gorąco pragniemy wezwać was, czcigodni bracia, byście gorliwie wspomagali świętą sprawę wzrostu Kościoła w świecie». A następnie: «Niech Bóg sprawi, aby w ślad za naszym wezwaniem duch misyjny przeniknął głębiej do serc wszystkich kapłanów i poprzez ich posługę rozplomienił też serca wszystkich wiernych» (AAS XLIX, 1957, 226).

Dziękujemy Bogu za obfite owoce, jakie współpraca misyjna wydała w Afryce i w innych częściach świata. Liczni kapłani opuścili rodzime wspólnoty i oddali swoje apostolskie siły na służbę wspólnot nowo powstałych w regionach ubogich i rozwijających się. Jest wśród nich także niemało męczenników, którzy ze świadectwem słowa i posługi apostolskiej złączyli także ofiarę życia. Nie możemy również zapominać o licznych zakonnikach, zakonnicach i świeckich wolontariuszach, którzy tak jak kapłani nie szczędzili sił, aby szerzyć Ewangelię aż po najdalsze krańce ziemi. Niech Światowy Dzień Misyjny będzie okazją, aby pamiętać w modlitwie o tych naszych braciach i siostrach w wierze i o wszystkich, którzy nadal trdzą się na rozległej niwie misyjnej. Prośmy Boga, aby ich przykład budził wszędzie nowe powołania oraz nową świadomość misyjną w społeczności chrześcijańskiej. Każda chrześcijańska wspólnota jest bowiem z natury misyjna, zaś odwaga, jaką wierni przejawiają w głoszeniu Ewangelii, jest miarą ich miłości do Chrystusa. Możemy zatem powie-

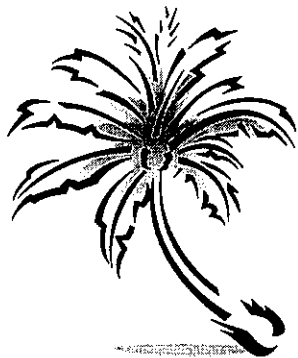
Nie wiem też, czy dzieci dostają prezenty. Pewnie nie, bo kogo tam na to stać. Nie objadają się słodkimi smakołykami. Zresztą smakołyk - rzecz względna. Tam to raczej coś, co pozwala zaspokoić głód; u nas coś, co pieści podniebienie.

Ludzie nie spędzają świąt przed telewizorami (w żadnej chatce, w misyjnej wiosce, nie ma przecież telewizji, a nawet prądu).

Nie wiem, czy moja wyobraźnia dobrze mnie prowadzi po świecie bożonarodzeniowych tajemnic misyjnej rzeczywistości. I pewnie się nie dowiem, bo wtedy nie miałem odwagi zapytać o tę prostą, wydawałoby się, rzecz: „Opowiedzcie, proszę, o Waszych świątach”. Bałem się, że tym pytaniem dotknę najczulszych strun serca, przywołam u któregoś z misjonarzy wspomnienie świąt zgoła odmiennych niż te, jakie zachowali z Polski i z dziecięcych lat.

Może któryś powiedziałby mi, że święta na Madagaskarze są równie piękne, choć bardzo ubogie; że najważniejsze jest przecież to, co w sercu; że „najważniejsze - jak mawiał Mały Książę - jest niewidoczne dla oczu”, że Malgaszce potrafią cieszyć się tymi świętami jak nikt na świecie. Myślę jednak, że gdzieś głęboko w sercu pozostawiły także cząstkę tylko swoją - tęsknotę za bliskimi, za ojczyzną, opłatkiem i rodzinnym wigilijnym stołem. Dlatego nie chciałem pytać.

I dlatego też proszę, byśmy w ten zbliżający się wigilijny wieczór byli z nimi w duchowej łączności, łamiąc opłatek modlitwy i pamięci, gdziekolwiek spędzają święta na Ziemi...

Ks. Wojciech Kozłowski CM

Jasełka na Madagaskarze

Ks. Wojciech Kozłowski CM Z młodzieżą o misjach...

14 listopada, w Powiatowym Zespole Szkół w Bieruniu koło Oświęcimia, odbyło się spotkanie dyrektora Sekretariatu Misyjnego z młodzieżą i nauczycielami. Ta misyjna katecheza nie miała w sobie nic specjalnego, gdyby nie to, w jaki sposób do niej doszło...

Otóż katechezy na temat misji nie są czymś wyjątkowym na lekcjach religii. Są one przewidziane w programie nauczania i dlatego młodzież - czy tego chce, czy nie - zawsze coś na ten temat ma okazję usłyszeć. Krótko mówiąc: katecheta realizuje program - młodzież słucha.

Tym razem jednak było inaczej, nadprogramowo i nie z obowiązku, ale z żywego zainteresowania i poszukiwań młodych ludzi.

Któregoś dnia otrzymałem pocztą elektroniczną wiadomość, że właśnie młodzież ze szkoły w Bieruniu szuka możliwości spotkania z jakimś misjonarzem. Była to wiadomość od jednej z uczennic. Ponieważ nikt z naszych misjonarzy nie był obecny w tym czasie w Polsce, osobiście postanowiłem pojechać na spotkanie.

W szkolnej auli zgromadziło się około 250 osób. Podejrzewam jednak, że ktoś kto w tym czasie przechodziłby obok drzwi auli, nie przypuszczałby nawet, że w środku znajduje się tak wielu młodych ludzi. Cisza świadczyła o wielkim zainteresowaniu. Może slychać tylko było komentarze narratora filmów o misjach i głos „uzbrojonego” w mikrofon prowadzącego spotkanie. A potem pojawiły się pytania, najpierw trochę nieśmiało i banalne: co tam (w krajach misyjnych) się je, jakie można spotkać zwierzęta, aż do pytań świadczących o odpowiedzialności i może jakiejś iskerce powołania misyjnego: jak można wyjechać na misje i czy na misje mogą jechać także osoby świeckie?

Myślę, że takie inicjatywy młodych ludzi burzą trochę krzywdzący stereotyp wyobrażeń na temat dzisiejszej młodzieży, jej konsumpcyjnego nastawienia do życia, chodzenia ścieżkami łatwizny i braku zainteresowania czymkolwiek poza dyskoteką, dobrym ciuchem i kasą. Z całym przekonaniem mogę powiedzieć, że młodzież potrafi być świetna i potrafi czasami nas, dorosłych, zawstydzić swoją odpowiedzialnością i myśleniem „w przyszłość”.

Nie wiem, czy potrafiłem zaspokoić wiedzę na temat misji wśród zainteresowanych. Z pewnością dużo lepiej uczyniłby to „żywy” misjonarz. Nie wiem, czy potrafiłem dać im to, na co czekali, ale wiem na pewno, że dzięki temu spotkaniu i okolicznościach w jakich do niego doszło, sam stałem się bogatszy, a słowa św. Pawła: „niechaj nikt nie lekceważy twego młodego wieku” (Tym 4, 12) doskonale pasują również do uczniów szkoły w Bieruniu.

Być może spotkanie to zaowocuje również jakąś konkretną współpracą dla misji. Można mieć taką nadzieję, skoro tyle tam roztropności i życzliwości zarówno wśród uczniów jak i nauczycieli.

Ks. Wojciech Kozłowski CM

PAPIESKIE INTENCJE MISYJNE	NAGRODZENI PRZYJACIELE MISJI	
<p>Grudzień 2007 Módlmy się, aby wcielenie Syna Bożego, które Kościół obchodzi uroczyście na Boże Narodzenie, pomogło narodom kontynentu azjatyckiego rozpoznać w Jezusie Wysłannika Boga, jedyne Zbawiciela świata.</p> <p>Styczeń 2008 Módlmy się, aby Kościół w Afryce przygotowujący się do swojego II Specjalnego Synodu Zgromadzenia Biskupów, nadal był znakiem i narzędziem pojednania i sprawiedliwości na tym kontynencie wciąż nękanym przez wojny, wyzysk i ubóstwo.</p> <p>Luty 2008 Módlmy się, aby instytuty życia konsekrowanego odkrywały na nowo swój wymiar misyjny i wierne radykalnemu wyborowi życia wedle rad ewangelicznych, wielodusznie dawały świadectwo o Chrystusie i głosiły Go aż po krańce ziemi.</p> <p>Marzec 2008 Módlmy się, aby chrześcijanie, którzy w tak wielu regionach świata cierpią różnego rodzaju prześladowania z powodu wierności Ewangelii, wsparci mocą Ducha Świętego, nadal odważnie i otwarcie dawali świadectwo o Słowie Bożym.</p> <p>Kwiecień 2008 Módlmy się, aby przyszli kapłani z młodych Kościołów byli coraz lepiej przygotowani pod względem kulturalnym i duchowym do ewangelizacji swoich narodów i całego świata.</p>	<p>Lucyna Bac – Kunowice, Ryszard Białas – Kraków, Maria Bryk – Bydgoszcz, Cecylia Chodkowska – Warszawa, Stanisława Chomiczewska – Łęborg, Marian Curyło – Kraków, Władysława Cyganik – Kraków, Ewa Filippoto-Turkowska – Warszawa, Stanisław Gawęda – Brzączowice, Zygmunt Hojka – Bydgoszcz, Stanisław Jaskrowski – Bydgoszcz, Barbara Konkeł – Unichowo, Irena Kowalewska – Kraków, Jadwiga Mircka – Kraków, Halina i Tadeusz Mordal – Wrocław, Leon Nikonowicz – Bukówko, Anna Romanowska – Skawa, Anna Sieraj – Skwierzyna, Alicja Staniszevska – Kraków, Stanisława Stepańczuk – Głogów, Michał Sterczala – Wrocław, Urszula Szłósarczyk – Brzączowice, Maria i Franciszek Trzop – Spytkowice, M. Wasik – Kraków, Bronisława i Czesław Żmujdzin – Bydgoszcz.</p> <p style="text-align: right;"><i>Gratulujemy! Nagrody wysłaliśmy pocztą.</i></p>	
	REKOLEKCJE DLA PRZYJACIÓŁ MISJI	
	<p>Drodzy Przyjaciele Misji!</p> <p>W dniach 13-15 czerwca 2008 roku planowane są pierwsze rekolekcje dla Przyjaciół Misji. Odbędą się one w Misjonarskim Ośrodku Formacyjnym „Vincetinum” w Krzeszowicach koło Krakowa.</p> <p>Do udziału w rekolekcjach, połączonych z warsztatami na tematy misyjne, zapraszamy zarówno członków Parafialnych Wspólnot Przyjaciół Misji jak i osoby indywidualne oraz wszystkich zainteresowanych pomocą misjom.</p> <p>Do następnego Informatora Misyjnego dołączony zostanie formularz zgłoszeniowy dla zainteresowanych oraz niezbędne informacje dotyczące planowanych rekolekcji.</p>	
INFORMACJE PODATKOWE		
<p>Ofiary przekazywane na konto Sekretariatu Misyjnego są darowizną na cele kultu religijnego i jako takie mogą być odliczone w przyszłym roku od podatku dochodowego od osób fizycznych. W rocznym zeznaniu podatkowym za rok 2007 należy wykazać kwotę przekazanej darowizny, kwotę odliczonej darowizny oraz wskazać obdarowanego, czyli Sekretariat Misyjny (nazwę i adres). (Art.. 26, ust. 1, pkt. 9 ustawy z dn. 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych).</p>		
KONTAKT Z SEKRETARIATEM MISYJNYM		
<p><u>Adres do korespondencji:</u> Sekretariat Misyjny ul. Długa 42 31-146 Kraków</p>	<p><u>Telefony:</u> (0-12) 632 51 69 wew. tonowo 72 0-602 34 22 54 <u>e-mail:</u> wojkozlowski@poczta.onet.pl</p>	<p><u>Numer rachunku bankowego:</u> BPH O/Kraków 87 1060 0076 0000 3200 0098 7375 SWIFT CODE (dla wpłat z zagranicy): BPH KPLPK</p>